

[Helge Larsen.]

hvor hjælp er nødvendig. Set på baggrund af, at vi i disse år opretter en række nye gymnasier, hvor man ikke har gamle legatmidler at kunne give til elever, der har brug derfor, vil denne forøgelse til 4 mill. kr. være meget berettiget og også en væsentlig forøgelse.

Bestemmelsen om de 4 mill. kr., der stilles til rådighed til lån til elever ved seminarier og husholdningsseminarier, finder jeg ganske rimelig og rigtig, men jeg vil som tidligere ærede ordførere rejse det spørgsmål, om ikke det vil være rimeligt, at seminarieelevernes understøttelsesbehov fuldt ud kommer ind under uddannelsesfonden. Jeg ved vel, at der knytter sig en række problemer hertil, problemer også i forbindelse med forskellen i skolepenge ved statsseminarier og privatseminarier; men jeg henstiller, at man tager det op til overvejelse under udvalgsarbejdet og måske finder frem til en ordning, så at alle uddannelsesformer kan komme ind under uddannelsesfonden. Jeg gør i denne forbindelse opmærksom på, at det jo i bemærkningerne til lovforslaget nævnes, at der er visse mindre grupper af direkte støttebeløb på finansloven, som det er tanken at lægge ind under uddannelsesfonden.

Når vi ser bort fra de indtil 4 mill. kr., der afsættes til gymnasiaster, og de indtil 4 mill. kr., der fastsættes som lån til seminarieelever, bliver der efter forslaget 51 mill. kr. årligt til alle de andre former for uddannelse, som hører ind under uddannelsesfonden. Jeg vil gerne i denne forbindelse understrege, fordi diskussionen i offentligheden, i bladene og delvis også diskussionen i det høje ting i dag har drejet sig om hjælpen til den videregående uddannelse ved de højere læreanstalter, at man ikke bør glemme, at uddannelsesfonden har meget store opgaver også med at yde hjælp til mange andre uddannelsesformer. Hvorvidt midlerne til disse mange andre uddannelsesformer er tilstrækkelige, kan ingen vel vide i dag — ingen ved, hvorledes udviklingen i uddannelsen og elevantallet på disse områder vil være — men jeg går ud fra, at hvis det er nødvendigt, vil man også på disse områder møde den velvilje, som jeg med glæde ser er kom-

met til udtryk i dag vedrørende den forøgelse af midlerne, som er foreslået.

Efter forslaget fordeles de 51 mill. kr. med $\frac{2}{3}$ på stipendier og $\frac{1}{3}$ på lån, og der vendes dermed tilbage til fordelingen i loven af 1955.

Jeg finder dette rimeligt ud fra den betragtning, at vi netop i disse år, og vel også i de nærmest kommende år, må regne med en meget stærk tilgang til de højere læreanstalter, og at der derfor vil være et særligt behov for stipendier. Stipendierne må efter min opfattelse først og fremmest ydes i begyndelsen af studietiden, hvis man vil overvinde den vanskelighed, der for mange ubemidlede netop knytter sig til påbegyndelsen af studiet. Er den studerende først kommet i gang og kan se, at han magter studiet, og ser sin fremtidige løbebane afstukket, ja, da er lån til studiets fuldendelse en langt mere rimelig og naturlig ting.

Jeg er fuldt ud klar over, når jeg siger dette, at stipendier i studietidens begyndelse kan betyde, hvad jeg måske tør kalde en vis spildprocent, men jeg tror, at man må tage den med, hvis man for alvor mener, at adgangen til den højere uddannelse skal åbnes for flere end i dag, og hvis man vil drage intelligensreserverne frem.

Vi har ved tidligere drøftelser af ændringer til loven om ungdommens uddannelsesfond også drøftet skatteproblemer i forbindelse med de studerende. Jeg skal ikke gå ind på dette her i dag; der vil jo blive lejlighed til at drøfte det i anden anledning i forbindelse med det af partierne venstre og de konservative i dag fremsatte lovforslag. Jeg vil dog gerne sige én ting: jeg mener, at med de ændringer, der er gennemført i statsskattelov og kommuneskattelov med et fast skattefrit grundbeløb for alle indkomster, er de væsentligste af de problemer, som knyttede sig til studenternes beskatning, løst.

De øvrige problemer, der knytter sig til en eventuel adgang til fradrag i forældres indtægt for støtte til studerende, vedrører jo i og for sig ikke direkte de studerendes økonomiske problemer. Det vil der være lejlighed til at vende tilbage til senere, og jeg tænker ved den lejlighed at gøre bemærkninger derom.